

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

VII. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

A N T O N I V S
DE LEON COAD.

Hispamus
Hispani, 6.
Aug. 1627.
stat. 65.
Soc. 46.
Capitul.

Promptus fuit semper & idoneus ad officia charitatis ac obedientia, nullâ suorum commodorum curâ insigni commendatione seueræ pauperatatis. Illud verò castitatis morte ferè obitâ & cruentâ dedicandæ exemplū quod edidit, meretur non negligi. Satagebat foris nescio ubi pro Collegio suo Antonius, cùm impuræ fœminæ inuitatu vocatur, imò vrgetur ad sacrilegam turpititudinem. At cùm fœmina se id impetrare haud posse videbet, ac vehementer doleret se spretam ab eo quem ipsa lacefuerat; alium quempiam sibi turpiter obnoxium subornauit qui Antonium obseruaret, ac solum deprehensum mortis etiam minaciter intentata metu ad negatum haec tenus sacrilegum flagitium tandem perpellere. Quæsita, & reperta est opportunitas id patrandi: & iam procus ille fœminę sceleratæ pro-

miserat se Antonio vel turpe illud facinus mortis formidine persuasum; vel si id planè nollet, eum coram illa trucidaturum. Ergo repertum Antonium coram impudica illa muliercula ad id quod haec tenus negasset vrget procus ferro armatus, iubetque aut fœminæ desiderio parlere, aut coram illa cadere victimam iræ fœminæ. Mortem citra dubitationis moras elegit Antonius: & illic abiectus in genua ceruicem porrexit. Petiti rāmen moræ tantillum, ut perbreui oratione animam Deo ardentiū commendaret. Iam orabat Antonius: iam ferrum parabat expedire procus ille, carnifex mox futurus cùm fœmina tam serio spectaculo attorita, & in lachrymas effusa, proco illi suo persuasit ut absisteret. Eum enim hominem sanctum esse. Ita & vitam & triumphale pudicitiae defensæ decus retinuit felix Antonius. Biennio postea lecto affixus, longam mortem inuenit tantâ patientiæ lande per insignis, ut illis qui ad eum itabant ut eum solarentur ipse esset solatio singuli, atque exemplo.

VII. DIE AVGUSTI.

I O A N N E S
A N T O N I V S
A P Y L V S. N O V I T I V S.

7. August.
Italus Mef-
lanz 1551.
stat. 28.
Soc. 2.

Silent.

Ræcas, & Latinas literas tradebat iuuentuti, claro virtutis exemplo. Beatum se putabat si se despici, quod valde optabat, aduerteret; si obiurgari audiret. Ad suas voluntates frangendas, ad linguæ dominationem plenam, scitè intentus erat. Vnde sàpè vetera Patrum exempla reducens, in ore gestabat calculum

silentij monitorem. Rogatus (ut habent pretiosæ occupationes morientium in Societate) quid sibi à Dño impetrari à fratrum corona percuperet; vt, inquit, eius de me voluntas vndeque fiat. Quoties petebatur; ecquid vellet; non aliud, reponebat, quād quod obedientiæ placuisse. Interroganti, quid sentiret summo sibi esse solatio in eo articulo? dixit: Obedientiam. In qua vellet virtute vel maximè studium posuisse, adiecit, in obedientia. Iam vñctus ad agonem & iussus fratri cuidam explicare, in quo illum cuperet esse eximium: in obe-
dientia,

Obedientia.

L L 3

dientia, inquit. Idem rogatus quando vitam finire veller, respondit, cum primum venia data fuerit, finiturum. Nimirum sicut è domo foras prodire, nisi superiore annuente, non licet; ita hinc egredi noluit, nisi annuente illo in quo Deum vitæ ac mortis arbitrum reuerebatur. Et Patri Cornelio Vishagao Tyronum Magistro, quando mori veller, quarenti, dixit: Cùm tu, Pater, veniam dederis. Veniam se illi dare ait Pater primâ vel alterâ diei hora moriendi. Trucem dæmonum aspectum se pertimescere dicente Ioāne. Nihil est, inquit Pater, ego illum abs te arcebo, ego Deo adiuuante fugabo. Et verò manè ad ægrum reuersus, illum pugnis compressis cum dæmonे seu luctantem seu illi alacriter minantem reperit. Cohorruit primum maximè cum vagatione horridâ igneum nescio quid ibi circumcursare aduertit. Tum Cornelius à pauro in preces versus, spectrum inde ritu Ecclesiæ ac verbis exegit, & Ioannes obediens victoriā retulit, atque alterâ diei horâ fessum ab ea victoria spiritum triumphis æternis coronandum transmisit.

Orland, lib.
21. n. 15.

P. M A R T I N V S DE AGORETA.

Hispanus
Segur. 7.
Aug. 1581.
Soc. 14.

Orare pro agone.

Vir nullius vñquam mortalis peccati sibi conscius, & candore sanctâque sui non curantiâ mirabilis. Hinc oculi, vultus, vox, ingressus modestiam humilitatemque spirabant; Conclaves verò ignem, omnia innocentiam & charitatem. Paulum de Iesu Coadiutorem optimum amore insigni complectebatur. Hic compluti animam agebat, cùm Martinus Villaregij noctu voce excitari & moneri sibi visus est, vt pro Paulo animam a gente oraret. Fecit ille quod iubebat

tur, & ecce breui literæ compluto nunciabant Paulum eâ ipsâ (quâ Martinus excitabatur) nocte, eademque horâ extinctum. Infectus innocentissimo viro dæmon tametsi luctâ perpetuâ illum adeò affligerer, vt Martinus etiam in gemitus prorumpere cogeretur, tamen vietus abibat Martino semper vincente ac in Domini vinea totis viribus laborante.

Oratio.

Silens.

P. S E B A S T I A N V S MOLINÆVS.

Orationi mortificatione conciliabat efficacitatem, vt ea quæ à Deo petebat impetraret. Vnde non semel toto pœnitentialium psalmorum recitatorum spatio, acri flagello se cedere est auditus. Vrebatur hac industria ad eos, quorum peccata in Sacramento pœnitentiae audiebat emendandos, ac virtute insigni ornandos, impetratâ ad id illis gratiâ apud Deū. Pro Sanctimoniali quadam ad sacram normam reducenda, cùm nequidquā cum refractario illius ingenio labaret, duram ceruicem flexit tandem postquam Deo supplex pro illa fibia critere mille ictsus inflixit. Mirum id de illo, quod vix vllum tam periculax ingenium sit aggressus quod tandem non molliuerit, fregerit, subegerit, atque ad frugem ita vt optabat, non reduxerit. Ita coram Deo, & coram eo quem tractabat, se in omnes partes artesque versabat.

Bela Tol-
losa 7. Aug.
1598. xxi.
64. Soc. 39.

Oratio.

Gallus
digita.
Aug. 1.
B. V.

Confessio.

Martini.

Zelus.

Mm.

H I E R O N Y M V S BIGNOTTVS. SCHOL.

Vultus, oculi, & lingua illi erant ad omnem legum nostrarum nutum composita, cum amabili suauitate: quæ tamen illum nunquam eò prouexit

Italus Po-
fianie. 7.
Aug. 1616.
Soc. 10.

P. IOANNES

BAPTISTA BISTHOVE.

Louanij Iurisprudentia operam
dantem, auditā in Parthenio cœ-
tu exhortatio accedit, peruicit, &
Societati adiunxit. Ad nitorem con-
scientiae tuendum in Societate ad fe-
sta celebriora, generali à festo proxi-
mo exomologesi se perpurgabat. Cūm
perspè confiteretur, id accusatione
ac dolore magno, nec sine lachrymis,
faciebat, quippe dōno lachrymarum
abundè donatus. Certum afflictionū
quotidie sibi pensum indixit: quem
numerum si quando per necessarias in
Hollandia pro salute proximorum su-
ceptas occupationes non explesset, se
permultū accusabat. Angelo suo cu-
stodi commiserat, vt illius, veluti ho-
rologij, monitu noctu excitaretur à
somno ad ea quæ officij ratio postula-
bat istic agenda. Et affirmauit, se nun-
quam spe suā excidisse, quippe sem-
per interno quodam monitu experge-
factum tempore opportuno. Libellum
quoque vulgauit de ratione cum An-
gelo suo custode conuersandi. Alosti
Foyēsis Deiparæ statuam augustē co-
lendam palam exposuit & ornauit.
B.V.

Belga Lugd.
Barau. 7.
Aug. 1655.
stat. 53.
Soc. 12.
Conf. generalis.

Mortifera.

Ang. Custos

Hispanus
Madriti. 7
Aug. 1662.
stat. 63.
Soc. 44.

P. CAROLVS

SANGVINOT.

Gallus Bur-
digal. 7.
Aug. 1571.
B.V.

In aula ducis Lotharingiæ cùm illi
florens fortuna maximè arrideret,
sponsam, ipsā nuptiarum nocte, Ale-
xium imitatus, deseruit. In Societate à
Deipara eximia est beneficia consecu-
tus, & multa diuinitùs didicit ab ea-
dem: inter quæ fuit illud, quòd cùm
vno ante obitum anno grauissime la-
boraret, iamque morti proximus cre-
deretur, sospes repente munia consue-
ta obiuerit, & pro vita auctuario se
annum integrum habiturum didice-
rit, prædixeritque, quo elapsō tantas
inter delicias moriebatur, vt ad au-
dita illa verba IESV dulcis memoria in-
dicto silentio cælestium gaudiorum
initia quadam persenticeret, stupe-
retque maiora his adhuc in cælis gau-
dia esse reposita.

P. D I D A C V S
DE CASTILLO.

In tyrocinio tanta virtutis excelsæ
documenta dedit, vt Magister illius
cum admiratione diceret; magnum
quiddam, & valdè magnum latere in
illo Nouitio.

Orandi, corpus variè afflictandi, ac
Deiparæ colenda studio vnicè dedi-
tus, diebus Sabbati non solum non
B.V.
cœnabar,

Mortif.

cœnabat, sed etiam se flagris dirum
in modum in triclinio cœdebat.

Procuratoris officio admotus, nihil
de corpore macerando, nihil de pre-
candi studio remisit; applicatione mi-
rabili, peritiâ, diligentia, felicitate, ac
virtute ordinariam supergressâ in mu-
neré illo per ipsos 35. annos versatus.
Per longa, & æstuosa itinera, nihil
quod solem arceret, prater pileum,
admittebat interdiu; noctu vero sine
lectulo terrâ contentus, pallio p̄q
stragulo vtebatur: si ouorum par ad-
mitteret, credebat esse delicias; cum
aliâs totum prandium & cœna illi es-
set panis râtum & caseus. Cilicum æ-
què gestabat per ter ac domi. Secede-
bat in campis ad locum aliquem se-
cretum, vbi in se flagris sœviebat, id
quod cum domi tam dirè faceret, vt
alios in commiserationem admiratio-
nemque raperet, sui tyrannus pulcher-
rimo nomine dicebatur. Certè per ip-
pos quatuor & quadraginta, quibus in
Societate vixit annos, non constat il-
lum vñquam, cum valeret, in lectulo
dormuisse. Vini quoque vsum non ni-
fi æger, & medici iussu, admisit.

Charitas, & eucharis lingua in co-
suit singulari laude memorabilis. To-
tis manibus prouolabat ad familiaria
domi obsequia, si Nouitium, aut a-
lium quempiam oneratum videret.

Anno 1648. in regno Murciae pestis
admodum sœviebat. Iussus ferre sub-
sidium iis de Societate qui peste affi-
ctis operam dabant, per iter à quin-
que prædonibus id quod erat suspe-
ctantibus interrogatus, a firmavit se
pro Patrum illorum vsu auri quidpiam
adferre. Attamen ab illis non solum
nihil damni accepit, verum etiam eos-
dem se vtrò ad id offerentes comites
habuit, vt securis itineribus ad iuan-
dos sanctos illos viros (vt illi eos ap-
pellabant) perueniret. Per iter sermo-
nem cum illis de diuinis rebus ita sci-

tè habuit, vt eos ad bonam frugem
adduxerit; dolenterque peccata fal-
sos & optima omnia pollicitos expiâ-
rit. Ne autem aliquid impedimenti
supereslet ad vitam bene instituen-
dam, veniam illis Madriti à Rege ob-
tinuit.

Cum apud optimates in aulis ma-
gnâ vbiique autoritate polleret, illam
tamen maiore sui demissione supera-
uit. Procerum cuiquam, à quo in con-
fessarium eligebatur, dixit: Eligat si
bi aliud. ego enim non sum tam altis
rebus idoneus: sum solummodo ad
obsequia hominum infimæ sortis, vlti-
miique subsellij.

Madriti licet sœpè tempore à calo-
ribus aut frigore importuno, & vale-
tudine affictâ procul illi eundum es-
set, ac certatim sese curruum occasio-
nes offerrent, nullis tamen precibus,
aut Episcoporum, vel Procerum au-
thoritaribus adduci potuit vt currum
admitteret. Cum quidam ex iis quos
Hispania Grandes vocat P. Didaco,
tanquam confessario suo, currum of-
ferret, atque vt eo vteretur impensè
vrigeret; disertè respondit, malle se po-
tius confessarij munus titulumque a-
mittere, quam currum vel ad vnicum
passum admittere. Nec admisit.

Miribili officij sui gñaritate, ac fi-
de semper integerimâ tantus erat, vt
nunquam in subducendis iis quæ ex-
penderet vel in nummo errasse, nun-
quam in reddendis tempore suo iis
quæ debebat fidei suæ, seu dato ver-
bo, aut præstituto tempori dcfluisse sit
deprehensus. Vnde citra villam chiro-
graphi obligationem promptos repe-
riebat qui ei mutuum vtrò darent.

Quocunque proficisciebatur, de
Deo vbiique præsente, ac de eo quod
acturus erat negocio cogitabat. Ap-
pulsus ad Vrbem quampiam, ante om-
nia inuisebat sanctissimum Sacramen-
tum: inde opportuno loco quæsto se
flagris cœdebat.

Euchar.
MissæColloquium
spirituale.

Oratio.

Missæ sacrificium cum summa compositæ ad æternas delicias mentis significatione, non sine fusis vbertim lachrymis, celebrabat. Vir grauis, & fideliter dignissimus, disertè affirmauit, constare sibi quod P. Didacus inter orandum conspectus sit splendore malto circumdatus.

Silentibus tribunalibus adeò scitè se ad sanctum solitudinis beatæ silentium componebat, vt Anachoretæ nomen inuenierit.

Nullo vacationum festorum ué obtentu quicquam admittrebar, quod corpori blandiretur, nec macerationis aliquid omittebat. Vnde dicebatur, nullam illi virtutem deesse, nisi Eutrapeliam.

Patientiam in rebus pland inexpeditatis admirabili silentio testatus est, etiam cùm ab illis veniret occasio à quibus poterat meritò alia omnia expectare.

Cancer viscerum, paralysis, hydrops, febris ardens illi supra extrema patientiæ corona fuere, usque ad medicorum, & sociorum omnium admirationem. Post extremamunctionem vixit adhuc diebus 14. velut in vestibulo æternitatis, Christi ac Deiparæ, deinde SS. Ignatij & Xaverij imagines habens præ oculis. Mortuus, maximis quibusque sanctitatis eximiaæ elogiis honoratus est. Elogium eius Hispanico idiomate semel ac iterum typis vulgatum est.

VIII. DIE AVGUSTI.

P. SEBASTIANVS SARMIENTO.

8. August.
Hispanus
Burgos. 1613.
B.V.

STUDIOSISSIMUS fuit Deiparæ domi & foris verbo & exemplo celebrandæ. A dæmonibus, qui spectabiles illi sapè aderant, vexatus, contra illos à Deiparæ etiam in agone supremo defensus est: quæ illi vñà cum Christo adesse visa cumque solata est, Angelis cælesti Carmen canentibus.

LAURENTIVS GOREZYN. COAD.

Polonus
Gracouïæ.
8. August.
1616. xxt.
§7. Soc. 13.

Humilit.

CVm literis vrcumque tintus es-
set, atque à Præposito Provinciali ad Scholasticorum censem inuitatur, tamen elegit potius abiectus inter Coadiutores ad domesticas operas destinari magnâ semper modestiâ & promptâ in omnes partes obedientiæ

laude præstans. De morte se diuinitus *Mors.*
præmonitum credebat, & affirmabat;
euenu, quoque vaticinationem secuto. Nam inter sacram synaxim, dum *Euchæra.*
animum attente colligeret moneris
intus adeoque vrgeri persensit vt Beatiſſimæ Virginis officium quotidie recitaret; annum enim illi supereſſe unicum in hac vita. Paruit; & anno illo *B.V.*
in virtutem, tanquam anno vitæ suæ postremo, enixè incubuit. Et verò anno euoluto ad extrema deuenit. Supremâ nocte dæmon illi negotium viſus est facessere: sed ille Deiparæ opem implorare iussus, ad Beatissimæ Virginis imaginem, vbi eras, aiebat, ô Domina? hostis me suis voluit laqueis implicare. At tibi acceptam reddo de *Mors.*
hoste victoriam: Et simul pro actionis gratiarum Carmine Litanias B. Virg. vñà cum iis qui aderant, pronunciauit.

MM

P. DI-

Hamil.

Euchar.